

เรื่องน่ารู้ของ "ขิงป่า"

นำเสนอเมื่อ : 3 มี.ค. 2556

ขิงป่าเป็นพืชล้มลุก มีเหง้าใต้ดิน เปลือกนอกสีน้ำตาลแกมเหลือง เนื้อในสีนวลมีกลิ่นหอมเฉพาะ
แทงหน่อหรือลำต้นเทียม ขึ้นเป็นกอประกอบด้วยกาบหรือโคนใบหุ้มซ้อนกัน ใบ เป็นชนิดใบเดี่ยว
ออกเรียงสลับกันเป็นสองแถว ใบรูปหอก กว้าง 1.5-2 ซม. ยาว 12-20 ซม.
หลังใบห่อจิบเป็นรูปร่างปลายใบสอบเรียวแหลม โคนใบสอบแคบและจะเป็นกาบหุ้มลำต้นเทียม
ตรงช่วงระหว่างกาบกับตัวใบจะหักโค้งเป็นขอศอก ดอกสีขาว

ขยายพันธุ์โดยใช้เหง้า ปลูกในดินร่วนซุยผสมปุ๋ยหมัก หรือดินเหนียวปนทราย
โดยยักดินเป็นร่องห่างกัน 30 ซม. ปลูกห่างกัน 20 ซม. ลึก 5-10 ซม. ชอบขึ้นในที่ชื้นมีการระบายน้ำดี
ถ่านำขิงอาจโดนโรคเชื้อรา เหง้ามีรสหวานเผ็ดร้อน ช่วย ขับลม แก้อืด จุกเสียด แน่นเฟ้อ คลื่นไส้อาเจียน
แก้อบไอ ขับเสมหะ แก้บิด เจริญอากาศธาตุ ในน้ำมันหอมระเหยมีสารออกฤทธิ์กระตุ้นการ
บีบตัวของกระเพาะอาหารและลำไส้ ใช้เหง้าแก้อบหรืออบเป็นผง ชงน้ำดื่ม แก้อาการคลื่นไส้อาเจียน แก้อืด
แน่นเฟ้อ เหง้าสด ตำคั้นเอาน้ำผสมกับน้ำมะนาว เดิมเกลือเล็กน้อย จิบแก้อไอ ขับเสมหะ.

ขอบคุณที่มาจาก [เดลินิวส์](#)